

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 20

ΣΥΝΑΡΘΡΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 12. ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ ΚΑΘ' ΕΣΑΜΗΝΙΑΝ—Τιμή φύλλου λεπτ. 10

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 25 Μαΐου 1875.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Πρὶν καταβῆ ὁ Ἰησοῦς νὰ διορθώσῃ τὰ παροράματα ὅσα ἀπέμειναν εἰς τὸν κόσμον καὶ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν, οἱ προφῆται ἔχαιρον μεγάλην ὑπόληψιν καὶ ἐκαλοῦντο Σολομῶντες ἢ Ἠσαΐαι. Ἐκτοσε ὅμως τὸ ἐπάγγελμα ἐξέπυσεν, οἱ Ἠσαΐαι ἔγειναν Καζαμίαι καὶ αἱ προφητεῖαι αὐτῶν πωλοῦνται εἰς τοὺς δρόμους ἀντὶ δέκα λεπτῶν.

Τοῦτο ἀναφέρω ἵνα μὴ νομίσῃ τις ὅτι ὑπερηφανεύθη διότι ἐπληρώθη μία προφητεία καὶ ἐμοῦ τοῦ ὑποσημειομένου Θεοτούμπη.

Ἐν τῷ προτελευταίῳ μου δελτίῳ προεῖπον ὅτι τὸ ἄγριον ἐκεῖνο παράρτημα καὶ αἰ φωναί, δι' ὧν τὰ κόμματα ὑπεδέχθησαν τὸν κ. Τρικούπη, ἐλθόντα νὰ δώσῃ εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας (ἐκτὸς μόνων τριῶν) ὅ,τι ἐζήτουν, ἤθελε προξενήσῃ κακὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἔξω κόσμον. Σήμερον ἡ *Ἡμέρα* περιέχει τὴν πλήρωσιν τῆς προφητείας, ἥτοι δλόκληρον σειρὰν ἄρθρων ἐκ μεγαλοσχήμεων ἐφημερίδων τῆς Εὐρώπης, αἵτινες στεφανοῦσι τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ τὴν γενέτειραν αὐτῆς Ἑλλάδα, διὰ φλόμου, ἀκανθῶν καὶ πράσσω.

Ἀληθές εἶναι ὅτι, πλὴν τῶν ἀνωτέρω χόρτων, αἱ ἐφημερίδες αὗται περιέχουσι καὶ ἀνοησίας, ὅτι λ. χ. τὸ Βαρβάκειον εἶναι πόλις τῆς Πελοποννήσου, ἔχουσα πανεπιστήμιον τοῦ ὁποίου ἐστασίασαν οἱ φοιτηταί, ὅτι ὁ ναύαρχος Κανάρης φορεῖ φουστανέλλα, ὁ ἀξιότιμος κ. Κουμουνοῦρος ἐξοπλίζει Μανιάτας κατὰ τοῦ Γεωργίου καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀρμόζοντα εἰς τὸ στόμα κατοίκων τῆς σελήνης. Αἱ ἀνοησίαι ὅμως αὗται οὐδέποτε ἐμποδίζουσι τοὺς Εὐρω-

παίους νὰ ἔχωσι δίκαιον ἐν τῷ συνόλω, ὡς θέλω προσπαθήσει ν' ἀποδείξω λαμβάνων ὡς παράδειγμα τοὺς Σελήνιτας, ἀφοῦ ἔτυχε νὰ ἐνθυμηθῶ αὐτοὺς ἀνωτέρω.

Ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ νυκτερινοῦ ἄστρου διακρίνομεν κηλίδας καὶ στίγματα, τὰ ὅποια ὡς ὄρη, κοιλάδας, φρέατα ἢ καὶ τοίχους οἰκοδομῶν περιγράφουσιν οἱ ἀστρονόμοι, δίδοντες εἰς ἕκαστον αὐτῶν καὶ ἴδιον ὄνομα, ὡς ὁ Ἄδὰμ εἰς τὰ ζῶα.

Τὰς περιγραφὰς ταύτας ἀν ἀνεγίνωσκον οἱ Σελήνιται, ἤθελον βεβαίως ξεκαρδιισθῆ εἰς τὴν βράχιν τῶν ἐπιγειῶν ἀστρονόμων, οἵτινες ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως ὑπέπεσαν πιθανῶς εἰς τινὰς ἀνακριθείας, πρὸ πάντων περὶ τὴν ὀνοματολογίαν τῶν χωρῶν τῆς σελήνης. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως οἱ σελήνιται, μὴ ἔχοντες Λεβεριέρους καὶ Κοκκίδας, ἀφοῦ τοιοῦτοι δὲν δύνανται νὰ ζήσωσιν ἄνευ μισθοῦ καὶ ἀτμοσφαιρας, ἀγνοοῦσι πιθανῶς ὅτι κατοικία αὐτῶν εἶναι στρογγύλη, ἐνῶ ἡ ἀπόστασις καθιστᾷ τὴν στρογγυλότητα ταύτην καταφανῆ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀγεωμετρήτους τῆς γῆς.

Οὕτως ἀπαραλλάκτως καὶ οἰσυντάκται τῶν εὐρωπαϊκῶν φύλλων δύνανται μὲν ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως ν' ἀπατηθῶσι περὶ τὴν ἐνδυμασίαν τοῦ Κανάρη, τὴν τοποθεσίαν τοῦ Βαρβακειοῦ, τοὺς ὀπλίτας τοῦ Κουμουνοῦρου καὶ τὰς ἄλλας λεπτομερείας, ἀλλ' ἔνεκα αὐτῆς ταύτης τῆς ἀποστάσεως κάλλιον ἡμῶν διακρίνουσι τὸ μέγεθος καὶ τὸ σχῆμα τοῦ πολιτικοῦ ἔλκου, τὸ ὁποῖον λυμαίνεται τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ πανάγαθος Θεὸς ἔδωκεν ἡμῖν στόμα ἵνα γελῶμεν εἰς τὰς ἀνοησίας τῶν Εὐρωπαίων, ἐλάβομεν ὅμως παρ' αὐτοῦ καὶ ὄτα τὰ ὅποια πρέπει ν' ἀνοίγωμεν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ἀληθειῶν, ὅσον μαῦραι καὶ ἀν ἦναι.

Ἐξ ὅλων τῶν μαύρων ἀληθειῶν ὅσας ἀκούομεν σήμερον παρὰ τῶν Εὐρωπαίων ἡ ἀληθεστέρα εἶναι ἡ ἀκύλουθός,

ὅτι ὡς αἱ ἁμαρτίαι τῶν Σοδόμων καὶ Γομόρρων προσέκα-
λεσαν τὸ πῦρ τοῦ οὐρανοῦ, οὕτω καὶ παρ' ἡμῖν τῶν κομ-
μάτων αἱ ἔριδες τὴν ὑπουργίαν τοῦ κ. Βούλγαρη καὶ τὰ
παρεπόμενα.

Ἡ μάστιξ ὑπῆρξε τοσοῦτον φοβερά, ὥστε οἱ μαστιζό-
μενοι λησμονήσαντες τὸ παρελθὸν ἔσφιζαν ἀλλήλων τὴν
χεῖρα. Τὴν εὐλικρίνειαν τῆς μετανοίας ταύτης καὶ τῆς ἐνώ-
σεως οὐδόλως ὑποπτέομεν· πιστεύομεν ὅμως ὅτι μέχρις οὐ
κλείσωσιν αἱ πληγαὶ τῆς πρὶν διχονοίας καὶ ἐκριζωθῶσι
μέχρις ἐνὸς οἱ ὀδόντες τῆς βουλγαρικῆς ἐχίδνης, κάλλιτον
κόσμημα διὰ τοὺς κομματάρχας ἤθελον εἶναι σφραγίς
ἐπὶ τοῦ στόματος καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σάκκος μετανοοῦν-
τος. Ἐν τοιαύτῃ περιβολῇ ἀρμόζει αὐτοῖς νὰ ἐκτελέσωσι
τὸν κανόνα τῶν πρὶν ἁμαρτιῶν, μέχρις οὐ λάβωσι παρὰ
τῆς βουλῆς τὴν ἄφρασιν αὐτῶν καὶ τὴν ἐξουσίαν, ἣν οὐδεὶς
δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ αὐτοῖς, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ συγ-
χώνευσις καὶ εὐχαριστεῖται ἕκαστος νὰ χωνεύῃ ἐν εἰρήνῃ
τὸ ἀναλογοῦν αὐτῷ τρίτον τῆς πῆττας.

Τοῦ δὲ κ. Τρικούπη ἡ ἀποστολὴ εἶναι καὶ μᾶλλον εὐ-
χάριστος καὶ ἀπλουστερός. Μὴ ἔχων κομματικὸν παρελθὸν
καὶ οὐδέποτε τείνας εἰς τὸν κ. Βούλγαρη οὐδὲ τὴν ἄκραν
τῶν δακτύλων, δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰ ἐνδυσθῇ σάκκον μετα-
νοίας, ἀλλὰ δύναται ἀποχωρῶν μετ' ὀλίγον ν' ἀξιώσῃ τὸν
τίτλον παρθένου ἐν μέσῳ Μαγδαληνῶν. Γνωρίζομεν ὅτι
ἡ τήρησις τῆς τοιαύτης ἀγνότητος εἶναι δύσκολος ἐν Ἑλ-
λάδι εἰς πολιτικὸν ἄνδρα. Ὅπως δὲ ὅποτε ὅμως ἔχομεν εὐ-
λόγους ἀφορμὰς νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι, ἂν ὄνειδισῇ τίς ποτε
καὶ αὐτῷ ὑπερβολικὸν ἔρωτα πρὸς τὴν ἐξουσίαν, ὁ κ. Τρι-
κούπης θέλει δυναθῆ τοῦλάχιστον ν' ἀποκριθῇ ὡς ὁ Ἄρι-
στιππος εἰς τὸν συκοφάντην «Ἐγὼ ἐγὼ τὴν Λαΐδα, ἀλ-
λ' οὐχὶ ἐμὲ ἡ Λαΐς.»

Θ.

Σ Κ Ν Ι Η Ε Σ

Ὁ ἀξιότιμος καὶ πολυμαθὴς κ. Ἄφεντούλης, ἀπαντή-
σας τὸν ἀνακτορικὸν κηπουρὸν κ. Σμιθ ἀτενίζοντα μετὰ
λύπης ὠραῖον φοῖνικα πλησιάζοντα νὰ ξηρανθῇ, συνεβού-
λευσεν αὐτὸν νὰ καύσῃ τὸν φοῖνικα τοῦτον, ἵνα ἀναγεν-
νηθῇ ἐκ τῆς τέφρας του.

Συμβουλευόμεν τοὺς νέους, ὅσοι ἀγαπῶσι τὴν ἐλευθε-
ρίαν των, νὰ φεύγωσι τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς ἐκθέσεως, ὅπου
ἐν εἶδει aquarelles ἐστήθησαν ἐπικίνδυνοι παγίδες πρὸς
ἄκραν γαμβρῶν. Μεταξὺ τῶν εἰκόνων τούτων διαπρέπει
ἡ τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἁγ. Θεοδώρων, εἰς ἣν θέλει ὀδηγηθῆ
ὁ παγιδευθεὶς.

Μετὰ προσεκτικὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἐν τῇ Ἐκθέσει ἀ-
γαλμάτων κατήντησε καὶ ὁ «Ἀσμοδαῖος» νὰ παραδε-
χθῇ ὡς ὀρθὴν τὴν κρίσιν τοῦ κ. Α. Ραγκαβῆ, καθ' ὅν ὁ μα-
καρίτης Πολυζῶης εἶναι ὁ μόνος Φειδίας τῆς νεωτέρας
Ἑλλάδος.

Ὅτι ἡ ἐφτερινὴ Ἐκθεσις ἐκθέτει ἡμᾶς εἰς τὸν κοινὸν
περίγελον οὐδεὶς δυστυχῶς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ· εὐ-
τυχῶς ὅμως τὰ ἐν αὐτῇ ἐκθέματα ἀντιπροσωπεύουσι τὴν
καλλιτεχνίαν καὶ βιομηχανίαν τοῦ τόπου, ὅσον ἐν τῇ
στηλιτικῇ Βουλῇ οἱ ἀξιότιμοι κ. κ. Ἀχολος, Δουζίνας,
Κασιμάτης καὶ Βολτέρας τὴν ἐν Ἑλλάδι πολιτικὴν δεινό-
τητα καὶ εὐγλωττίαν. Ὅπως ἐν τῇ Βουλῇ οὕτω καὶ ἐν
τῇ Ἐκθέσει, ἐπὶ ἄρχοντος Βούλγαρη γενομένη, συνθηροί-
σθησαν τὰ περικαθάρματα.

Εἰς ὁπαδὸς τῶν τελικῶν αἰτίων ἔλεγε χθὲς μετὰ συγ-
κινήσεως. «Αἱ βουλαὶ τῆς Θεῆας Προνοίας εἶναι ὄντως ἀ-
ξιοθαύμαστοι· ἐπιτρέψασα νὰ γεννῶνται ποιηταὶ οἷος ὁ
Ἄντωνιάδης, ἐφρόντισε νὰ θέσῃ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ κριτὰς
οἷος ὁ Ἄφεντούλης, ἵνα τοὺς βραβεύωσι.»

Περὶ τῆς γενομένης δωροδοκίας κατὰ τὴν χειροτονίαν
τῶν Ἐπισκόπων ἡ ἀνάκρισις συσφραβεῖ καθ' ἐκάστην ἀπο-
δειξεῖς αὐτοφώτους ὡς τὰ ὀπίσθια τῶν πυγολαμπίδων.
Ταύτας ὅμως ὁ κ. Βαλασσόπουλος ἐπιμένει νὰ ὀνομάζῃ
καὶ νὰ καταγγέλλῃ ὡς ἀνεπαρκεῖς καὶ ἀορίστους, ἐπιθυ-
μῶν ν' ἀναστηθῶσιν ὑπὲρ αὐτοῦ αἱ μεσαιωνικαὶ διατάξεις
τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου. Κατὰ ταύτας ὁ ἐγκαλῶν τὴν σύ-
ζυγόν του ἐπὶ μοιχείᾳ ἐὰν ἀποδείξῃ ἤδη τὰ «Unus cum
una, solus cum sola, in lecto jacentes», ὑπεχρεοῦτο
ἀκόμη ν' ἀποδείξῃ καὶ τὸ Membrum in membro.

Περὶ τοῦ Φαλήρου μόνον καλὰ ἔχομεν νὰ εἰπώμεν. Χά-
ρις εἰς τὸν ζῆλον τοῦ ἀξιοτίμου κ. Χατζῆ Πέτρου οἱ κλη-
τῆρες ἀπέθεντο μετὰ τῆς γενειάδος καὶ τὴν βουλγαρικὴν
αὐτῶν βαρβαρότητα. Τὸ ὕδωρ τοῦ καφφενείου εἶναι μὲν
ὀλίγον ὑπόγλυφον, ἀλλ' ἡ φωνὴ τοῦ ἐκθυφώνου καθαρο-
τάτη. Ἡ ἀυλαία παριστᾷ κυπαρίσσους καὶ ῥοδοδάφνας
ἀναδυομένας ὡς Ἄφροδίται ἐκ τῶν κυμάτων, ἀλλ' αἱ δύο
πρωτοψάλτριάς δὲν στεροῦνται οὔτε κάλλους οὔτε τέχνης.
Προσερχόμενός τις εἰς τὸ ἀλίπεδον, βυθίζεται εἰς κινήτην
ἄμμον μέχρι γονάτων, ἀλλ' ἡ αὔρα τῆς θαλάσσης εἶναι
ζωογόνος. Ὅσάκις εἰς πάντα ταῦτα προστίθεται καὶ τὸ
φέγγος τῆς πανσελήνου, ἡ διεύθυνσις θέλει εἶναι παντὸς
ἐπαίνου ἀξία.

ΘΕΟΤΟΓΜΗΣ.

